

منطقه تاووش ارمنستان به آذربایجان واگذار می‌شود؛ منطقه تاووش کجاست؟

وزیر امور خارجه ارمنستان همزمان با اظهار امیدواری الهام علی‌اف درباره نزدیک شدن باکو به صلح با ایروان، تاکید کرد، کشورش از هیچ تلاشی برای عادی کردن روابط با جمهوری آذربایجان و امضای معاهده صلحی در سریع‌ترین زمان ممکن، دریغ نمی‌کند.

به گزارش آران نیوز به نقل از زیسان، نخست وزیر ارمنستان اعلام کرد ارمنستان برای جلوگیری از جنگ با جمهوری آذربایجان بر چند روستای مرزی خود چشم می‌پوشد. پاشینیان در ادامه به ساکنین ارمنی آن منطقه توضیح داد که برای جلوگیری از جنگ با باکو، مقامات ارمنستان مجبور هستند با انتقال احتمالی شهرک‌ها در بخش مرزی از روستای باگانیس به روستای برکابر تحت کنترل باکو، مرز زمینی خود را مجدد ترسیم کنند!

به گزارش زی سان، نخست وزیر ارمنستان در دیدار با اهالی روستا های مرزی منطقه تاووش اعلام کرد که قرار است ۴ روستای مرزی از این منطقه را به باکو واگذار کند.

بر اساس گزارش عصر ایران؛ پاشینیان به اهالی ارمنی ساکن آن منطقه گفت: "حالت دیگری هم ممکن است که حالا می‌توانیم اینجا (جلسه) را ترک کنیم، برویم و به آذربایجان بگوییم که نه، ما هیچ کاری نمی‌کنیم. (روستا ها را رها نمی‌کنیم) این بدان معنا خواهد بود که در پایان هفته جنگ جدیدی آغاز می‌کنیم

تاووش یک روستای نیمه گرمسیری در ارمنستان است که در استان تاووش در ۴۹ کیلومتری شمال شرق ایجوان، مرکز استان تاووش واقع شده است. در روزگاران پیشین بخشی از ایالت اوتیک، ارمنستان بزرگ بود.

منطقه معروف دیلیجان که در این استان قرار دارد در روزگاران گذشته شکارگاه پادشاهان بود و مناطقی از این استان بعد ها بخشی از ایالت گوگارک بشمار آمدند.

استان تاووش سازه های باستانی نام آوری ندارد. در افسانه ها آمده که سازنده الفبای ارمنی یعنی مسروپ ماشتوتس یکی از نخستین آموزشگاه هایش را در این منطقه گشود در درون کلیسایی به نام «سرکیس ورجاوند» (مقدس) که بدست خود مسروپ ساخته شده بود. بعد ها «برج گاگا» نیز در نزدیکی این کلیسا ساخته شد. در زمان جنگ های ایران و روم بر سر ارمنستان سامان تاووش بخشی از گرجستان بشمار آمد و بعد ها در زمان دودمان باگراتونی این سامان دوباره بخشی از منطقه ارمنستان شد.

در پایان سده ۱۴ میلادی این سامان جایی دورافتاده و فراموش شده گشت. یورش های مغول و تاتار باعث شد تا به مرور قبیله های ترک زبان به چراگاه های این منطقه راه یابند و کوچ نشینی کنند. در سده ۱۶ که منطقه بخشی از ایران بود، شاهان ایران برای اطمینان از امنیت مرز ها در برابر شورش ارمنیان و گرجیان مسیحی گروه هایی از قبائل قزاق و تاتار های شمشادی را به ارمنستان آوردند و استان های گوناگون ارمنستان را به نام هرکدام از این قبائل نامیدند.

با این حال زندگی ارمنیان ادامه یافت و خانواده اشرافی خرومیان از دره کیرانوتس در حدود ۱۵۰۰ میلادی در منطقه به چیرگی رسید و پیرامون سیصد سال سررشته کار های منطقه را در دست داشت.

در سال های ۱۷۰۰ به بعد قفقاز مورد تازش ترک ها و تیره های کوه های داغستان قرار گرفت و سامانی آشوب زده گشت. در اوت-سپتامبر ۱۷۹۵، آقا محمد خان قاجار یک لشکرکشی تنبیهی به تفلیس و قفقاز نمود و ارمنیان باشنده استان های شمال شرقی ارمنستان امروزی را نیز تبعید کرد. بسیاری کشته شدند و بسیاری به روسیه گریختند.

در همان سال ها فرمانروا های آرتساخ (قره باغ) یعنی ملک جمشید و فریدون از تزار تازه روسیه پل یکم علیه حمله های آقامحمدخان و ابراهیم خان شاهچه شوشی درخواست یاری کردند. جنگ با خود تهیدستی، خشکسالی و طاعون آورد و بسیاری مردند.

در سال ۱۷۹۹ روس ها منطقه تاووش را از دست ایران درآوردند و روستا های منطقه آرام آرام از سوی ارمنیان قره باغ مسکونی شد.

پس از پیمان های گلستان و ترکمنچای، قفقاز از ایران جدا گشت و بخشی از روسیه شد. روس ها منطقه تاووش را به نام کوچ نشین های ساکن آن، منطقه قزاق-شمشادین نامیدند و آن را بخشی از استان لوری وابسته به تفلیس قرار دادند.

پس از استقلال ارمنستان این منطقه تبدیل به استان تاووش به مرکز ایجوان گشت.